

продажу його не так багато. Такий стан на внутрішньому ринку може призвести до подальшого зростання ціни, але її рівень залежатиме, насамперед, від ситуації на світовому ринку. Тому, в разі зростання цін, можна очікувати їх підвищення і на внутрішньому ринку.

Література.

1. Інформаційний вісник: Пропозиція 3.10 – К.8.
2. Практичний посібник «Agroexpert» 03.10. № 3.
3. Технології вирощування сільськогосподарських культур: Навчальний посібник / О.В. Солошенко, Н.Ю. Гаврилович, В.І. Солошенко, Л.С. Осипова, С.І. Кочетова; За ред. О.В. Солошенка - Харків: Торнадо, 2006 р.

Науковий керівник – ст. викладач Шебанова О.О.

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ РИНКУ ЗЕРНА

**Таркан Ю.О., студентка,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка**

Трансформація аграрного сектору економіки України зумовлює необхідність проведення комплексних наукових досліджень, спрямованих на вивчення питань регіональних особливостей формування ринку зерна в контексті докорінної зміни власності та створення підприємств ринкового типу. Тому необхідність вирішення проблем формування та ефективного функціонування ринку зерна, покращення його кон'юнктури, поглиблення експортної орієнтації галузі, забезпечення продовольчої безпеки країни набуває особливої актуальності.

Вагомий внесок у розробку теоретико-методологічних засад формування та розвитку ринку зерна зробили відомі вітчизняні вчені-економісти С.С.Бакай, В.І.Бойко, В.І.Власов, Т.Г.Гайдук, П.І.Гайдуцький, М.В.Гладій, Б.В.Губський, С.М.Квапа, Ю.Є.Кирилов, В.В.Клочан, М.Г.Лобас, З.П.Ніколаєва, Б.Й.Пасхвер, П.Т.Саблук, Л.М.Худолій, О.М.Шпичак, В.В.Юрчишин та інші.

В умовах глобалізації і переходу України до ринкових відносин для забезпечення конкурентоспроможності продукції українських підприємств на світовому ринку особливої актуальності набуває дослідження сучасного стану виробництва зерна та розвитку інфраструктури ринку.

В останні роки екологічна ефективність зерновиробництва в

цілому підвищилась. За умов загального низького економічного рівня аграрних підприємств, їх складного фінансового стану, відсутності засобів для придбання виробничих ресурсів у необхідних обсягах і впровадження новітніх технологій, раціональне розміщення виробництва зерна у найбільш сприятливих умовах є одним із найбільш дієвих і порівняно мало витратних способів ефективного використання природно-економічного потенціалу та збільшення прибутку.

Об'єктивний процес становлення ринкового середовища в Україні вимагає створення відповідної інфраструктури ринку агропромислової продукції. Виробити продукцію – це лише половина справи, важливим та складним є її зберігання та реалізація.

У ринкових умовах рівень виробництва визначається станом ринку збуту продукції.

Аналізуючи сучасний стан вітчизняного зернового господарства, не можна не звернути увагу на ряд чинників, які значно впливають на ефективність зерновиробництва. До них належать у першу чергу: матеріально-технічне забезпечення виробництва; постачання високоврожайних, цінних у продовольчому і кормовому відношенні сортів посівного матеріалу; достатнє внесення мінеральних та органічних добрив; впровадження науково обґрунтованих сівозмін з оптимальним насиченням і раціональним розміщенням посівів зернових культур [1].

Ще одним важливим чинником, що впливає на прибутковість зерновиробництва, є конкурентоспроможність продукції даної галузі.

Отже, щоб вивести зернове господарство на належний рівень та забезпечити його прибутковість, у першу чергу товаровиробникам потрібна фінансова підтримка з боку держави, яка б спрямовувалась на придбання та застосування новітніх технологій щодо вирощування зернових; високоврожайних, стійких проти хвороб сортів посівного матеріалу; розробку науково обґрунтованих програм з підтримки зерновиробництва, які б реально працювали.

В тому, що в нашій країні можна вирощувати стабільні врожаї, впевнені багато вчених. Для цього необхідно стати на інтенсивний шлях розвитку сільського господарства, що означає застосування якісного насіння, високої культури землеробства, високих технологій, продуктивна техніки, достатньої кількості добрив, пестицидів і гібридів.

Інтенсивний шлях сільського господарства нам поки що недоступний через обмеженість інвестицій у цю галузь. Також відмітимо, що зарубіжні країни досягли стабільності не тільки за

рахунок застосування високих технологій, але не в останню чергу – завдяки раціональному територіальному розміщенню виробництва.

Підвищення стабільності сільськогосподарського виробництва навіть за сприятливих природних факторів – важливе завдання розвитку АПК України. Цією проблемою займаються багато вчених і практиків. Існує активний підхід до розв'язання – створення гнучких систем управління, які дозволяють швидко пристосуватися до погодних умов та інших факторів (оперативно змінювати структуру виробництва, своєчасно перерозподіляти ресурси, технологічно маневрувати, включати вибір сортів, термінів і способів проведення робіт, прийомів вирощування сільськогосподарських культур, маневрування поголів'ям тварин тощо). Відповідно до цих систем необхідно перейти до розробки конкретних заходів (за виробничою структурою, технологіями, організацією праці й управління) з урахуванням спеціалізації підприємств, рівня забезпеченості ресурсами, умов окремих зон, які б могли бути використані для раціональної побудови і ведення сільськогосподарського виробництва.

Для цього пропонується виділяти найбільш характерні й значимі типи погодних умов і стосовно до кожного з них розробляти заходи за основними елементами гнучкої системи. При цьому поряд з типізацією погодних умов вказують на особливості технологій, що застосовують у конкретній ситуації, тобто наводять способи їх адаптації до конкретних умов. Цей напрям адаптації сільськогосподарського виробництва і природного середовища реалізується на рівні конкретних підприємств.

З вище сказаного можна зробити висновок, що зернове виробництво завжди залишатиметься однією з пріоритетних галузей народного господарства і подальший його розвиток у південному регіоні відповідає національним інтересам і є гарантією продовольчої безпеки держави.

Література.

1. Грідін О.В. Світовий ринок зерна: стан, проблеми та перспективи розвитку / О.В. Грідін // Вісник Сумського національного аграрного університету. Серія «Економіка та менеджмент». – 2008. - Випуск 8/1, (31), – С. 75-78.

2. Грідін О.В. Сучасний стан та динаміка розвитку світового ринку зерна: матеріали III Міжнародного Форуму молодих вчених [«Ринкова трансформація економіки постсоціалістичних країн: стан, проблеми, перспективи»], (15-16 травня 2008 року, м. Харків. Т. 2.) / Міністерство аграрної політики України, Харківський національний технічний університет сільськогосподарства ім. П. Василенка. – Харків: ХНТУСГ. – 2008. – С. 187-188.